

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהרי"ץ ו"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח, ועוד

לק"י יום חמישי ז' אדר ה'תשע"ח ב'שכ"ט

למעכ"ת ידידנו משנים קדמוניות הרה"ג אבירן יצחק הלוי שליט"א, ראב"ד בתל-אביב.

כיהודה ועוד לקרא, מצטרפינא נמי אנא זעירא, לפסקא דדיניה דמר בכוחא דהיתרא, ליהודים היתה אורה זו תורה, אודות מרת נצרה (נדרה) בת ר' סעיד צברי, מאחר שבעלה מסרב לגרשה והמיר דתו וכו', דשריא להתנסבא לכל גבר דיתצבי, מנימוקים רבים שהעלה כת"ר, כגון מפני שנתברר לכם כי עדי הקידושין היו קרובים שני בשני וכו'. ואף שלא נכנסתי כעת לעובי הקורה, מ"מ כבר היה הדבר לגבי אחותה היודה (יהודית) וכמו שהרחבתי בס"ד בשערי יצחק שיעור מוצש"ק נח ה'תשע"ה ב'שכ"ו, וכבר נישאת.

זעקת הנשים הכשרות והאומללות הללו עולה עד לשמים, ועפעפינו יזלו מים, ההכאות וההתעללויות הקשות שסבלו באין אונים, ועברו על ראשן מים הזידונים. וברוך ה' שנמצא להן גואל מושיע ורב ככת"ר שישב לברר הדק היטב את כל הפרשיות הסתומות הללו מכל צדדיהן בהיקף עצום ובעיון רב, צלל במים אדירים כבראמודאי, והעלה מרגליות בידו, להיותו בקי בהלכה ובמלאכה. נהניתי מאד מאד וכמעט אין מה להוסיף וגם אין צורך בכך אחרי שמעכ"ת השתטח כבר מלוא קומתו בכל פינה וזוית, כלשכ"ן וק"ו שאני מוקף חבילי טרדי"ן בעניינים שונים. ושפתים ישק משיב דברים נכוחים לטענות כל החולקים, וכבר אני הקטן התחלתי בזמנו ועניתי בטלפון להשגות במכתב ששלח אלי הגר"ש רוזנברג שליט"א (ואח"כ העליתי הדברים אצלי בכתב) ובמכתב נוסף שכתב לאחר זמן העלה חששות רחוקות שאין להם מקום למי שמכיר העניין מקרוב, אבל לזה לא עניתי, ובפרט כי הוא לא נשלח אלי, וגם למכתבו של הרא"ש גשטטר שליט"א מארצה"ב לא השבתי, יען כי עד שנפנית לי כך וניגשתי להשיב קפץ עלינו רוגזו של מחליק שפרסם העניין ברבים בקונטרס עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה, בלא לפנות אלי תחילה, והציע בו לשאר רבנים ודיינים להיכנס לעובי הקורה וכו', ומאז משכתי את ידי מכל העניין, ומדהגם אחרי פעירת פיהו בדברי שמצה ונאצה רח"ל.

בעניין ההכאות, ידוע מ"ש רבוותא קמאי ובתראי שאיסור גדול לבעל להכות את אשתו אפי' כשאינה שומעת בקולו או מקניטתו, ואין זו דרך בני ישראל אלא תרבות הגויים, ושראו לבית-דין לייסרו ולהחרימו ולהלקותו וכו' ולהחמיר בענשו יותר ממכה את חבירו, הואיל ואת אשתו הוא מחוייב לכבד ע"כ. ומלבד זה כדאי לדעת הטעם שעניין זה נפוץ יותר אצל המוסלמים שהוא מובן לפקצ"ד ממה שנודע לי כי מקור הדבר הוא מצוה מפורשת אצלם בספר קלונם הוא הקורען הטמא, לאמר שנשים הממרות פי בעליהן, תמנעו מהם התשמיש, והפנו אותן ע"כ.

וברוך שהבדילנו מן התועים ונתן לנו את תורתו הקדושה תורת אמת, וירבו כמותכם בישראל.

כעתירת

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

